

Volen carregar-se TV3 i faran el que calgui

«El cas és que hi ha uns individus ?que tenen quatre escons als Parlament- que volen carregar-se Televisió de Catalunya. I n'hi ha uns altres ?que en tenen trenta- sis- que no semblen disposats a fer gaires fàstics a aquest propòsit»

Albiol i Arrimadas a la prèvia del debat de TV3 | Adrià Costa

Avui seré més breu que de costum.

Ja fa uns mesos que tinc la sensació -angoixant i anguniosa- que anem enrere. No descobreixo la sopa d'all, ho sé, però no em puc estar de constatar aquí una vegada més la involució mundial en la que estem immersos. El PP i Trump guanyen eleccions que els permeten manar. En quin món vivim? El terrorisme s'ha fet global i ningú sembla especialment interessat en destruir-lo. En quin món vivim? Les homes continuen manant i les dones obeint. En quin món vivim? La violència masclista segueix a l'ordre del dia. En quin món vivim? Residim en un país on els polítics corruptes no dimiteixen mai. En quin món vivim? Per lliurar-nos dels corruptes tenim irresponsables. En quin món vivim? La llista seria eterna.

L'últim capítol em posa de molt mala bava. Encara més. Fins i tot abans del 155 van veure que els seria impossible intervenir ideològicament Televisió de Catalunya per a convertir-la en un dels seus absurds aparells de propaganda. Escanyar. Amb el 155 no han aconseguit la seva submissió. Escanyar. Des del primer dia la televisió va dir que la manipulació que pretenien no els seria possible. Escanyar. Escanyar. Escanyar. Escanyar. Escanyar.

Volen carregar-se la nostra televisió i faran el que calgui. Ara s'han inventat aquest nou reglament de l'IVA, mètode infal·libre per destrossar indústries culturals. Poden destrossar Temporada Alta i el Mercat de les Flors, per exemple. A TV3 ja han cancel·lat *Tarda oberta* i escanyaran *Preguntes freqüents*. Els grans damnificats són les productores externes, que ja han vist minvada la seva participació a TVC i encara ho patiran més.

El sector audiovisual català s'encamina a la foscor. TVC participa en moltes produccions. Gràcies a això es poden tirar endavant ficcions i documentals. Això està en perill de mort. Podem fer totes les disquisicions analítiques que vulguem. Podem fer també autocrítica, una cosa que aquí no s'estila gaire. Podem preguntar-nos si els mitjans públics catalans han crescut correctament els últims vint anys. Un cop fetes totes aquestes preguntes, el cas és que hi ha uns individus - que tenen quatre escons als Parlament- que volen carregar-se Televisió de Catalunya.

I n'hi ha uns altres -que en tenen trenta-sis- que no semblen disposats a fer gaires fàstics a aquest propòsit.